

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217010164
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2217010164.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci obžalovaného R. A., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. IT/35/2017-193 zo dňa 20.06.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6.6.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný R. A., nar. XX.XX.XXXX v D. Y.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí a to: 1 kus kovový nástavec, 2 kusy digitálna váha, 1 kus kuchynská utierka.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 1 T/35/2017-193 zo dňa 20.06.2018 bol obžalovaný R. A., nar. XX.XX.XXXX v D. Y., trvale bytom Y. F. č. XXX/XX, D. Y., uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v obci Malinovo, okres Dunajská Streda, od nestotožnenej osoby kúpil marihuanu jemu neznámej hmotnosti za asi 130 eur, uložil ju v jeho bydlisku v ním obývanej izbe bytu č. XX, na ulici Y. F. č. XXX/XX v D. Y. aj z nej dňa 12.05.2016 užil fajčením a držal ju neoprávnene vo svojej dispozícii od uvedenej doby na uvedenom mieste do 06:05 hod dňa 13.05.2016, kedy pri domovej prehliadke vykonanej na základe príkazu Okresného súdu Dunajská Streda v izbe obývanej R. A. na adrese D. Y., Y. F. č. XXX/XX, okres D. Y., políciou bolo nájdené a zaistené konope v mikroténovom obale

v troch častiach, ktoré po preskúmaní a posúdení znaleckým ústavom Kriminalistickým a expertíznym ústavom policajného zboru bolo vykázané konope s celkovou hmotnosťou spolu 34,490 g, čo zodpovedá minimálne 179 bežným jednorazovým dávkam drogy, pričom konope, iným názvom marihuana (TBC, chemicky tetrahydrokanabinol), je v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v prílohe č. 1 k zákonu č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny psychotropných látok a v zmysle § 4 ods. 4 tohto zákona s touto drogou zaobchádzal nedovolené,

Za tento skutok uložil okresný súd obžalovanému podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. 1) Trestného zákona trest odňatia slobody trvaní 3 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd výkon trestu obžalovanému podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1, § 51 ods. 1 Trestného zákona určil obžalovanému skúšobnú dobu s probačným dohľadom na tri roky. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) trestného zákona okresný súd obžalovanému zároveň uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas výkonu skúšobnej doby. Okresný súd tiež podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní (v súlade s jeho priznaním už v prípravnom konaní) uznal svoju vinu zo žalovaného skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, svoje konanie oľutoval, pričom na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal kladne. Okresný prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať, na čo okresný súd toto vyhlásenie prijal a vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste.

Okresný súd pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal z ustanovenia § 34 a nasledujúce Trestného zákona a prihliadol na to, že z konania obžalovaného bolo zrejmé, že omamné látky prechovával pre vlastnú potrebu a neboli zistené žiadne okolnosti svedčiacie o tom, že by drogy predával a následne z predaja získaval finančný prospech. Zároveň prihliadol aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku a tiež na to, že zákonná lehota na vyslovenie osvedčenia sa vo veci sp. zn. 2T/94/2014 uplynula, ako aj na predošlé nepodmienečné odsúdenie, ktoré malo na obžalovaného dostatočný prevýchovný vplyv. Zároveň okresný súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. 1) Trestného zákona, a to, že obžalovaný sa ku skutku priznal a svoj čin oľutoval, zväžil vek obžalovaného, psychické problémy obžalovaného verifikované znaleckým posudkom MUDr. Straku. Okresný súd preto uložil obžalovanému podmienenečný trest odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou a s primeranými obmedzeniami, ktorý na prevýchovu obžalovaného postačuje.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu na hlavnom pojednávaní dňa 20.06.2018 (č. I. 187) zahlásil odvolanie čo do výroku o treste okresný prokurátor, ktoré písomne odôvodnil na č. I. 199 - 200.

Okresný prokurátor napadnutý rozsudok vo výroku o treste považuje za nezákonný, nakoľko okresný súd sa pri ukladaní trestu neriadil príslušnými ustanoveniami Trestného zákona, trest uložený obžalovanému je neprimerane nízky. Má za to, že súd by mal represiu sprísňovať, nie zmierňovať. Okresný súd nevzal do úvahy, že odsudzuje páchatel'a pre trestný čin, za ktorý už bol v minulosti súdený. Obžalovaný uvedený skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia, čo okresný súd tiež nezohľadnil. Pokiaľ ide o tvrdenie súdu, že obžalovaný sa osvedčil zo zákona, v danom prípade tak bolo z dôvodu nečinnosti súdu, ktorý aj napriek právoplatnému odsúdeniu vo veci sp. zn. 1T/43/2016, kde bol skutok spáchaný tiež v skúšobnej dobe, nenariadil v zákonnej lehote trest odňatia slobody vo veci sp. zn. 2T/94/2014. K uplynutiu doby na rozhodnutie o osvedčení, resp. neosvedčení sa prispel aj sám obžalovaný, resp. jeho obhajca, nakoľko kvôli opakovanému odročovaniu pojednávania vo veci sp.zn.1T/43/2016, z dôvodov na strane obhajcu obžalovaného, bol rozsudok vyhlásený až dňa 20.06.2018.

Zároveň prokurátor poukázal na to, že v danom prípade sa u obžalovaného jedná o recidívu, nakoľko po doručení trestného rozkazu za drogový trestný čin dňa 15.4.2016 (vo veci sp. zn. 1T/43/2016), opätovne spáchal dňa 13.5.2016 drogový trestný čin.

Pokiaľ by okresný súd dôsledne postupoval podľa § 34 a nasl. Trestného zákona a prihliadol by aj na osobu obžalovaného a jeho trestnú minulosť, dospel by k záveru, že obžalovanému nemožno uložiť podmienenečný trest odňatia slobody. Súd prvého stupňa mal obžalovanému uložiť v zmysle ustanovenia § 172 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, t.j. na spodnej hranici trestnej sadzby. Okresný prokurátor tiež namietal neuloženie trestu prepadnutia veci podľa § 6 ods. 1 v spojení s § 60 ods. 5 Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody okresný prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol o uložení zákonného trestu pre obžalovaného.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu Mgr. Martina Bereca na č. I. 206 - 208. Trest uložený obžalovanému považuje za zákonný a spravodlivý. K námietke okresného prokurátora o sprísnení trestu v prípade recidívy poukazuje na to, že trest uložený napadnutým rozsudkom je podstatne prísnejší ako predchádzajúce tresty. Uložená skúšobná doba spojená s obmedzeniami a nariadeným ochranným opatrením v plnom rozsahu spĺňa účel trestu, na nápravu obžalovaného je teda uložený trest dostačujúci. Skutočnosti, ktoré predchádzali zahladeniu odsúdenia zo zákona nie sú relevantné pre toto konanie. Napokon, súd mohol v samostatnom konaní kedykoľvek rozhodnúť o osvedčení, resp. neosvedčení sa. Dôvody odročovania pojednávania z dôvodov na strane obžalovaného boli v týchto prípadoch odôvodnenými a legitímnymi. Obžalovaný žiadal, aby odvolací súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil zástupca krajskej prokuratúry, obžalovaný a obhajca obžalovaného, pričom procesné strany zotrvali na svojich vyjadreniach prezentovaných v odôvodnení odvolania (prokurátor) a vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora (obhajoba) a odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Odvolací súd poukazuje na to, že výrok o vine obžalovaného nie je predmetom odvolacieho prieskumu, nakoľko proti tomuto výroku nebolo možné podať odvolanie z toho dôvodu, že súd prvého stupňa postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, ktorý mu bol v obžalobe kladený za vinu, čím sa stal tento výrok právoplatný a nenapadnuteľný odvolaním. Nakoľko inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmvanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd teda nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné.

Hlavné pojednávanie na súde prvého stupňa bolo vykonané v zmysle príslušných zákonných ustanovení Trestného poriadku, kedy po prednesení obžaloby okresným prokurátorom obžalovaný po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Následne sa obžalovaný kladne vyjadril ku skutočnostiam v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a) h) Trestného poriadku, na čo prokurátor navrhol jeho vyhlásenie prijať. Okresný súd potom správne podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a vykonal dokazovanie výlučne vo vzťahu k výroku o treste. Uvedené skutočnosti nesporne vyplývajú zo zápisnice z hlavného pojednávania na č. I. 187, pričom odvolací súd konštatuje, že takýto postup okresného súdu bol správny.

Predmetom odvolacieho konania vzhľadom na odvolaciu argumentáciu okresného prokurátora bol teda výlučne výrok o treste, ktorý považoval prokurátor za neprimerane mierny.

V konaní bolo nepochybne preukázané, a to aj s poukazom na vyhlásenie obžalovaného o vine aj ustálené, že obžalovaný sa svojim konaním dopustil spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, za ktorý zákonodarca v ustanovení § 172 ods. 1 Trestného zákona ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere 3 - 10 rokov.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu bola u obžalovaného správne vzhliadnutá poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. 1) Trestného zákona, spočívajúca v priznaní sa ku skutku a úprimnom oľutovaní. Okresný súd správne nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť a preto aj správne zvolil postup podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, keď hornú hranicu trestnej sadzby za uvedený zločin znížil o jednu tretinu. Súd prvého stupňa síce neuviedol modifikovanú trestnú sadzbu, odvolací súd však pre poriadok toto opomenutie napráva tým, že upravená trestná sadzba vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich

okolností k priťažujúcim okolnostiam a to v pomere 1:0, po znížení hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu predstavuje trestná sadzba v trvaní 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov.

Vo vzťahu k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, ktorej aplikáciu navrhoval prokurátor v odôvodnení odvolania, ako i vo vzťahu k povinnosti podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal žalovaný skutok v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia za iný trestný čin, odvolací súd uvádza, že v danom prípade okresný súd postupoval správne, keď tieto zákonné ustanovenia neaplikoval.

Z odpisu registra trestov odvolací súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, a to v prvom prípade išlo o odsúdenie Trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/94/2014 právoplatným dňa 22.05.2014 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona. Za tento skutok mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, a to do 22.5.2016, súčasne s uložením trestu zákazu činnosť viesť motorové vozidlá na 2 roky, pričom obžalovaný trest vykonal dňa 22.05.2016.

Druhé odsúdenie bolo Trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/43/2016 zo dňa 31.3.2016, doručeným dňa 15.4.2016, právoplatným dňa 22.6.2016 pre prečin neoprávnenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest vykonal dňa 15.11.2016.

Tretie odsúdenie je Trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/52/2019 zo dňa 5.5.2019, právoplatným dňa 5.5.2019 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona spáchaný dňa 2.5.2019, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný sa žalovaného skutku v aktuálne prejednávanej veci dopustil dňa 13.05.2016, t.j. v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/94/2014 a po doručení Trestného rozkazu vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/43/2016 (15.4.2016), avšak pred jeho právoplatnosťou (22.6.2016).

Zo spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/94/2014 odvolací súd zistil, že o osvedčení, resp. neosvedčení sa nebolo v tomto konaní rozhodované. Na č. l. 53 predmetného spisu sa nachádza písomnosť označená ako „Záznam o uplynutí jedného roka od skončenia skúšobnej doby“, ktorý deklaruje skutočnosť, že vzhľadom na uplynutie tejto doby nastali účinky vyplývajúce z § 50 ods. 5 Trestného zákona. Vzhľadom k tomu, že od skončenia skúšobnej doby vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/94/2014 (22.5.2016) už uplynuli aj viac ako dva roky, odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na tzv. fikciu osvedčenia sa, vyplývajúcu z § 50 ods. 5 a ods. 6 Trestného zákona, o ktorú ide aj v tomto prípade a teda sa na obžalovaného v uvedenej veci hľadí, akoby nebol odsúdený. Ak o predchádzajúcom odsúdení platí zákonná fikcia, že sa na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený, alebo jeho predchádzajúce odsúdenie bolo zahľadené výrokom súdu, nemôže ísť o recidívu v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona.

Práve preto nebolo možné zohľadniť pri ukladaní trestu u obžalovaného priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (nakolko sa má za to, že pred spáchaním skutku (vzhľadom na zahľadenie prvého odsúdenia) nebol za trestný čin odsúdený) ako ani ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona (opäť vzhľadom na zahľadenie odsúdenia vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/94/2014). Odvolací súd sa však stotožnil s odvolacou námietkou prokurátora, že uložený trest okresným súdom je pre obžalovaného, vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a, neprimerane mierny.

Okolnosťami prípadu sú vo všeobecnosti všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Pomermi páchatel'a sú okolnosti týkajúce osobnostného hodnotenia, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, prostredím, v ktorom nateraz žije, sankciami ktoré na neho doposiaľ pôsobili a nepochybne, ktoré mali na jeho správanie vplyv a tiež okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Okolnosti prípadu a pomery páchatel'a môžu odôvodňovať spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a (Uznesenie Najvyššieho o súdu sp. zn. 4To/2/2013 zo dňa 16.04.2013).

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva dôležitú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá dopĺňa zákonné mantinely v podobe prísne stanovených trestných sadzieb pre ten ktorý trestný čin. Sudcovskou individualizáciou trestu sa má zabezpečiť reálne splnenie požiadavky primeranosti trestu, dáva konajúcemu súdu legitímne oprávnenie na posúdenie všetkých okolností daného prípadu a na rozhodnutie tak, aby uložený trest spĺňal atribút' proporcionálnosti trestu.

Odvolací súd zastáva názor rovnako ako prokurátor, že na obžalovaného je v tomto prípade potrebné vplývať nepodmienečným výkonom uloženého trestu.

V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd najmä na to, že obžalovaný skutok v tejto trestnej veci spáchal necelý mesiac po tom, ako mu bol za obdobný „drogový“ trestný čin doručený Trestný rozkaz v inej trestnej veci, v ktorom mu bol uložený trest odňatia slobody na 3 mesiace nepodmienečne, teda ani neprávoplatne uložený nepodmienečný trest ho neodradil od páchania ďalšej drogovej trestnej činnosti. Navyše, ani vykonanie uloženého nepodmienečného trestu nebolo pre neho dostatočným ponaučením a prevýchovou, nakoľko po prepustení z uvedeného trojmesačného trestu sa mal dopustiť ďalšej trestnej činnosti riešenej vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/52/2019.

Vzhľadom najmä na osobu obžalovaného, považuje odvolací súd za zákonný, primeraný a spravodlivý, spĺňajúci tak individuálnu ako i generálnu prevenciu, nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby - vo výmere 3 (tri) roky. Odvolací súd nezistil podmienky na mimoriadne zníženie trestu.

Nakoľko pred spáchaním predmetného skutku obžalovaný nebol vo výkone trestu za iný jeho úmyselný trestný čin, zaradil odvolací súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolací súd taktiež zistil, že odvolacia námietka okresného prokurátora o opomenutí uloženia trestu prepadnutia veci je rovnako dôvodná, pričom toto pochybenie okresného súdu odvolací súd napravil tým, že o veciach, ktoré boli použité na spáchanie súdeného skutku, a to 1 kus kovový nástavec, 2ks digitálnych váh a 1 kus kuchynská utierka, rozhodol osobitným výrokom, čím reparoval výrokovú časť napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a pochybenie súdu prvého stupňa odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.